

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

Σ. ΛΙΑΤΣΗ

Ἐπὶ τῆ εἰκοσιπενταετηρίδι

Δ. ΒΕΝΕΤΟΚΛΕΟΥΣ

Σεβαστέ μοι καθηγητά,

Χθές, καθ' ἣν ὥραν ἐν προδῆλῳ καὶ βιθείᾳ συγκινήσει ἐδέχεσο τὰς εὐγνώμονας ἐκδηλώσεις τῶν πρώην μαθητῶν σου, τὰς ἐνθέρμους εὐχαριστίας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος διὰ τοῦ τιμημένου προέδρου αὐτῆς, τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Βασιλικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως, τὰς εὐχὰς καὶ τὰς τιμητικὰς διακρίσεις δύο γεραρῶν Ἐκκλησιῶν διὰ τὸς τιμητικὰς διακρίσεις δύο γεραρῶν Ἐκκλησιῶν, τοὺς δικαίους ἐπαίους καὶ τὰ ἐγκώμια ἐπὶ τῆ εἰκοσιπενταετεί καρποφόρῳ διδασκαλίᾳ σου καὶ διευθύνσει τῶν Κοινοτικῶν ἡμῶν Σχολείων, ὑπὸ τῶν συναδέλφων καὶ συναγωνιστῶν σου, ἐνῷ μοῦ ὕγρανε τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ πρωτοφανὲς καὶ ἐξαίσιον θέαμα, ὃ νοῦς μου μὲ τῆς φαντασίας τὰς πτέρυγας, ἐπέτα εἰς παλαιούς δεδοξαμένους χρόνους καὶ νοερώς ἀναπαρέστησα μίαν ἀπαράμιλλον εἰκόνα ἣτις ἐξετυλίχθη ποτὲ παρὰ τὸ ἱερόν τῆς Ἄλτιος ἀλσος ἐν τῷ Σταδίῳ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καὶ ἦς τὸ κάλλος δὲν ἴσχυσε νὰ ἐλαττώσῃ ὁ χρόνος.

Ἐἶχεν ἤδη λήξει ὁ ἀγὼν καὶ νικηταὶ τοῦ πεντάθλου ἀνεκνήρυχθησαν δύο καρτεροὶ καὶ πρίνιοι ἀθληταί, τέκνα τῆς Νήσου τοῦ Ἥλιου ἐξ ἧς ἔλκεις καὶ σὺ τὴν καταγωγὴν καὶ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας ὁ κλάδος ἔσπεψε τῶν νικητῶν τὰ μέτωπα: ἔλαβον οἱ ὀλυμπιονίκαί τοὺς κλάδους τοῦ κοτιίνου, ἀλλ' ὄρμησαν τότε ταχεῖς καὶ πτερόποδες πρὸς τὸν εὐρισκόμενον μεταξὺ τῶν θεατῶν πατέρα, τὸν γηραιὸν κορμόν, ἐξ οὗ ἐξεβλάστησαν, τὸν Διαγόραν, οὗτινος χαλκοῦς ἐστήθη ἐν Ὀλυμπίαις ὁ ἀνδριάς. Ἔσπεψαν μὲ τὸ γέρας τῆς νίκης τῶν οἱ υἱοὶ τὴν πολιὰν τοῦ Διαγόρα κεφαλὴν καὶ ἀνεγείραντες αὐτὸν δι' εὐτόνων βραχιόνων ἐπὶ τῶν σιταρῶν τῶν ὤμων περιήγαγον τὸν δακρύοντα ἐκ χαρᾶς πατέρα δι' ἔλκου τοῦ Σταδίου, ἀνευφημούντων τῶν Πανελλήνων θεατῶν καὶ ἀνθοδολούντων τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο σύμπλεγμα τῶν υἱῶν ἀποδιδέντων τὴν τιμὴν τῆς νίκης τῶν εἰς τὸν ἐκθρέψαντα καὶ καταστήσαντα αὐτοὺς οὕτως ἀλκίμους καὶ ἰσχυροὺς γηραιὸν πατέρα.

Τὴν θαυμασίαν ταύτην σκηπὴν τῆς ἀρχαίας εὐκλεοῦς ἐποχῆς ἀνεπέβλουν χθὲς ὅτε εἶδον περιστοιχούμενον μετὰ τὴς τιμῆς καὶ ἀνευφημούμενον καὶ ἐγκωμιαζόμενον μετὰ τὴς δίκαισύνης σὲ τὴν ἐπὶ τέταρτον αἰῶνος παιδαγωγήσαντα τὴν ἑλληνίδα τῆς Αἰγύπτου νεότητα, μορφώσαντα τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν καὶ διαπλάσαντα τὰ ἦθη αὐτῆς. Καὶ ἦτο χθὲς ὁ Διαγόρας ὁ καλλίνικος, ἀθλητὴς τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ὃν

διαίωνισαν ἐπὶ μαρμάρου λευκοῦ ὡς τὸ ἔργον σου καὶ τὴν ψυχὴν σου ἢ εὐγνωμοσύνη τῶν μαθητῶν σου. Ἄλλ' ἦσο εὐτυχέστερος τοῦ Διαγόρα, διότι ἐκυκλώθης χθὲς οὐχὶ ὑπὸ δύο, ἀλλ' ὑπὸ δεκάδων πνευματικῶν σου τέκνων, ἅτινα προσεκύμισαν καὶ ἔσπεψαν τὴν πολιὰν τοῦ διδασκάλου τῶν κεφαλῶν δι' ἔλκων τῶν κοτιίνων, οὗς ἔλαβον οἱ μὲν ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ οἱ δὲ ἐν τῇ ἐμπορικῇ καὶ ἄλλοι ἐν τῇ πολυσχιδεῖ κοινωνικῇ σταδιοδρομίᾳ.

Καὶ ὅταν ὑποτρέμων καὶ δακρύων ἐκ συγκινήσεως ἀνηλθες τὸ βῆμα, ὠραϊζόμενος ὑπὸ αἴγλης καὶ εὐχαριστήσας τόσον συγκινητικῶς καὶ εὐστόχως τοὺς παρσκευάσαντας τὴν ὠραιοτέραν ἡμέραν τῆς ζωῆς σου, καὶ σὲ ἀνευφήμει ἢ ἐκλεκτοτέρα ἐπιτομὴ τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἑλληνισμοῦ, παρὰ μικρὸν νὰ ἐπαναλάβω τὴν κραυγὴν τοῦ Σπαρτιάτου ἐκεῖνου τοῦ θεατοῦ τῆς ἀποθεώσεως τοῦ γηραιοῦ Ροδίου ἀθλητοῦ « Ἀπόθανε Διαγόρα, εἰς τὸν οὐρανὸν δὲν δύνασαι νὰ ἀναβῆς. »

Ἄλλὰ τὰ χεῖλη μου ἐσφράξιεν ἢ σκέψις ὅτι ἂν ὁ Διαγόρας ἦτο ἀνίκανος πλέον ἐκ τοῦ γήρωος νὰ τρέξῃ πλέον εἰς τὸ Σταδίον, οὐ τούναντιον νῦν ἐν τῷ γήρατι ἀνηβῆς καὶ ἀνακημάξεις διότι, ἂν παρηλθον ἢ ἰσχύς, τὸ τάχος καὶ τὰ ἄλλα τοῦ σώματος ἀγαθὰ, παραμένει ἔμως καὶ ἀκμαιοτέρα γίνεται καὶ τῆς ψυχῆς σου ἢ δύναμις καὶ τοῦ πνεύματος ἢ φωτίζουσα λάμψις.

Καὶ τὴν κραυγὴν τοῦ Σπαρτιάτου ἐκεῖνου μετατρέπω εἰς ἐναντίαν ἀνακρόνησιν, ἣν πάντες μετ' ἐμοῦ θὰ ἐπαναλάβωσι μετ' ἴσης θερμῆς προθυμίας.

« Ζῆθι, Βενετοκλείς, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἑλληνίδος νεότητος, πρὸς τιμὴν τῆς κοινότητος καὶ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος σου Ρόδου. »

Η ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

ΘΥΙΟΣ τοῦ Θεοῦ πόνει! Ἐν ταῖς λέξεσι ταύταις ἐγκλείεται ἅπας ὁ μέγας πόνος ὁ πιεζὼν τὴν Χριστιανωσύνην κατὰ τὰς μεγάλας ταύτας ἡμέρας. Ὁ Θεός, ἔλεως φανείς πρὸς τὸν κόσμον τὸν τυφλοῖς ὄμμασι βυθίζοντα πρὸς τὸ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν του χαίνον βράδρον, ἀποστέλλει τὸν Μέγαν Υἱὸν του, ὅπως σώσῃ τὴν ἀμαρτωλὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ γέννησίς Του καὶ ἔλος ὁ μετέπειτα βίος Του ἔχουσι τι τὸ θαμβοῦν καὶ τὸ μυστηριώδες. Ἀγνή κόρη συνέλαβε ἐν τῇ γαστρὶ τῆς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ 9 μῆνας ἔτεκε τὸν Ἐλευθερωτὴν τῆς ἀκολάστου ἀνθρωπότητος.

Τὸ νεογνὸν τὸ μέλλον νὰ λύσῃ τὴν ἀμφιβολίαν καὶ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἔνεκα τῆς πτώσεως τῆς παλαιᾶς θρησκείας προελθούσῃ ἀκολασίαν, ὁ Δημιουργὸς ὤρισεν, ὅπως γεννηθῇ ἐκ τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ λαοῦ του, τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐν Βηθλεὲμ εἶδε τὸ φῶς. Ἦνδράθη ἐν Ναζαρέτ καὶ ἤρξατο κηρῦ-